

ויבש, כמו שעני חרב ויבש,
וסוד הכהר - יקו הרים ממחה
השים אל מקום אחד ותראה
היבשה.

ואין שער פתוח אלא שער של
דמעה, ומה היא בת עין?
شدמעה יוצאה ממנה, ועיליה
נאמר שמירני כאישון בת עין,
ובה והנה נער בכה, לדורש
ברוך הוא, שירחם עליך בצלות.
זהו שפטותך אפה מקום תירחם
ציוון, משומם שהיה לבת אש
שרארתך למשה בסנה, שפטותך
וירא מלאך יהוה אליו בלבת
ash מתוך הסנה, היה בא"ת מן
בראשית, וזה בראשית.

תקון שנים עשר

בראשית הוא מאמר ראשון של
הכל, כלול מעשר אמריות, והיא
ל"ב אלהים של מעשה
בראשית ומצד שמאל נתנה,
שהיא גבורה, אש ארמה,
ומשם זה בלבת אש, ומשה
היה מצד הלוים מהצד שלו
מןש, ולמה התגללה לו בסנה?
להראות שהיתה בדחק בין
הគוזים, עם כל זה והסנה איננו
אבל, בשבייל השושנים, שהם
בנינה, שהם ישראל, שהיו
עתדים להיות בגולות בין הארץ
רב שהם קוזים, וזהו הסוד כי
עשה כליה בכל הגוים אשר
היחזיק שמה, ואותך לא עשה
כליה.

הראה לו שכר הפליה, והיא לבת
ash בין הקוזים, שהם קרישים,
כשהם דוחקים את השכינה ואת
ישראל, המשך שלהם פלה,
יוצאת השכינה הפליה מבנייהם,
ובא החתן בשבייה, וזהו שכר

בביה שני, ובגין דלית לייה מדיליה, עגין
צוחין בחרן דצלותא, לגבי ח"י
עלמין, והא אסתלק מפמן נבייעו דבל ברקן,
ולית מאן דיהיב לוין, ותרעין אהרנין סתימין,
ותרעא דצדיק חרבא ויבשה, כמה לעני חרב
ויבש, ורוא דמלחה (בראשית א) יקו הרים מפתחת
השים אל מקום אחד ותראה היבשה.
ולית טרעא פתיחא אל טרעא דdmעה, ומאי
אהיה בת עין, דdmעה מינה נפקא, ועלה
אטמר (תהלים ז ח) שמירני כאישון בת עין, ובה
והנה נער בכה (שמות ב ז). לגבי קודשא בריך
הוא, דירחם עליה בגולותא, הדא הוא
דכתיב (תהלים קב י) אתה תקים תריהם ציוון, בגין
דאיהי בפת אש דאתחיזיא למשה בסנה,
דכתיב (שמות ג ב) וירא מלאך יי' אליו בלבת אש
מטוך הסנה, אהיה ב"ת מן בראשית, ודא
בראשית.

תקונא תריסר

בראשית (דף מו ע"א) מאמר קדמאות דכלא,
כלילא מעשר אמירות, ואיהי ל"ב
אלהיים דעוכרא דבראשית, ומפטרא
דشمאלא אתייהיבת, דਆיהי גבורה אשא
סומקא, בגין דא בלבת אש (שמות ג ב). ומשה
הויה מפטרא דליואי מפטרא דיליה ממוש,
ואמאי אתגלא ליה בסנה, לאחזה דהות
בדוחקא בין הקוזים, עם כל דא והסנה איננו
אבל, בגין ששוגנים דאיןון בנחא, דאיןון
ישראל, דהוו עתידין למחיי בגולותא בין ערבי
רב דאיןון קוזים, ודא איהו רוא (ירמיהו מו כח) כי
אעשה כליה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה,
ואותך לא אעשה כליה.

אתוי ליה אגרא דכליה, דਆיהי בפת אש בין הקוזים חייביא, בד
דחקין לשכינתא ויישראל, אגרא דלהון כליה, נפקא שכינתא כליה